

Стига си белята крајнка,
Стига мя мечко веки застава,
Дърта съмъ че не ми ся става,
Да зема сега пушката,
Ще ти напълня гушката,
Като ти тегля крушумъ,
Ще станешъ на пирошинъ,
Баба мечката тѣй хукала,
Доде я изъ тяхъ издюхкала,

И ДРУГА ПРИКАСКА НАРОДНА.

Момче и Дренче.

Имало едно момче,
То имало едно звънче,
Закачило го на едно панче,
Пжкъ то да было дренче,
Момчето когато спало,
Дренчето тогисъ расло,
Като порасло дренчето,
Не могло да си земи звънчето,
Бе дай ми дренче звънчето,
Не го давамъ думало дренчето,
Тогисъ ся расърдило момчето,
Зело да ся закая на дренчето,
Чакай рекло, да ся затикъ,
На брадвата да идъ да рекъ,
До тука да ся до влѣче,
Да доди да тя отсѣче,
Брадво рекло я ся затичи,
Тамъ онуй дренче отсѣчи,
Сега ще ти ся повлѣкъ,
Да ходя дренче да сѣкъ,
Ти като си ималъ звънче,
Да не си го качилъ на дренче,